

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Str. Stavropoleos nr. 6, sector 3, București, cod poștal 030084, România
Tel: +4 021.310.46.41 Fax: +4 021.890.07.45 și +4 021.310.46.42 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 266 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ... / ... / ...
Data: 25.03.2015

Prin contestația nr. 457/04.03.2015, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 3069/04.03.2015, depusă de SC ... SRL, cu sediul în ..., comuna ..., județul ..., CUI ..., privind procedura de licitație deschisă pentru încheierea unui acord-cadru de furnizare medicamente (pentru perioada 2015-2017), cod CPV 33690000-3, cu data de deschidere a ofertelor 20.04.2015, anunț de participare nr. .../27.02.2015, organizată de S..., cu sediul în ..., ..., județul ..., în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat remedierea art. 21.3 și 22.3 din modelul de contract subsecvent de achiziție publică, parte integrantă a documentației de atribuire.

În baza legii și mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

În temeiul art. 278 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, admite contestația SC ... SRL nr. 457/ 04.03.2015, în contradictoriu cu S..., și obligă autoritatea contractantă ca, în termen de cel mult zece zile de la data primirii prezentei decizii, să remedieze clauzele 21.3 și 22.3 din modelul de contract subsecvent de achiziție publică, astfel cum rezultă din motivarea de mai jos.

Actul de remediere va fi adus la cunoștința operatorilor economici de către autoritatea contractantă, prin publicarea lui în Sistemul Electronic de Achiziții Publice, de îndată ce va fi adoptat.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile de la comunicare.

MOTIVARE

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 266 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, cu amendamentele ulterioare, să soluționeze contestația de față, prin care operatorul economic SC ... SRL reclamă conținutul documentației de atribuire aferentă licitației menționate în partea introductivă, mai precis al art. 21.3 și 22.3 din modelul de contract subsecvent de achiziție publică. În motivare învederează că, potrivit art. 21.3: *"Cu excepția prevederilor clauzei 25 și în afara cazului în care achizitorul este de acord cu o prelungire conform clauzei 21.2., o întârziere în îndeplinirea contractului dă dreptul achizitorului de a denunța unilateral contractul și de a aplica penalitățile prevăzute la 22.1. și de a pretinde plata daunelor-interese în cuantum de 25% din valoarea aferentă cantității rămase de livrat"*, iar potrivit art. 22.3: *"În cazul în care furnizorul din vina sa exclusivă nu își îndeplinește obligațiile privind furnizarea produselor asumate prin contract, achizitorul are dreptul de a aplica cumulativ următoarele sancțiuni: - daune-interese 25%; - denunțarea unilaterală a contractului; din suma aferentă cantității de marfă nelivrată, o cotă procentuală de 0,02% pe zi de întârziere, până la momentul executării efective a obligației"*.

Așadar, contractul prevede multiple sancțiuni pentru aceeași faptă, în sensul în care, pe de o parte, se aplică penalități promitentului-furnizor de 0,02% pe zi de întârziere, totodată putându-se pretinde daune-interese în cuantum de 25% din valoarea estimată aferentă cantității rămase de livrat, dar și denunțarea unilaterală a contractului.

Este neclar ce sancțiune se aplică în cazul neonorării unei comenzi, întrucât autoritatea contractantă aplică metoda triplei măsuri, rezervându-și dreptul de a aplica penalități promitentului-furnizor, de a pretinde daune-interese, dar și dreptul de a rezilia contractul subsecvent.

La art. 14 și 15 C. civ. se prevede că *orice persoană fizică sau persoană juridică trebuie să își exercite obligațiile civile cu bună-credință, în acord cu ordinea publică și bune moravuri*, respectiv că *niciun drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei-*

credințe. Potrivit art. 1170 C. civ.: "Părțile trebuie să acționeze cu bună-credință atât la negocierea și încheierea contractului, cât și pe tot timpul executării sale. Ele nu pot înlătura sau limita această obligație."

Autoritatea contractantă este cea care propune modelul contractului subsecvent, contract ce poate fi calificat ca fiind de adeziune, pentru că ofertanții nu au posibilitatea reală de a negocia termenii lui. Însă, autoritatea trebuie să acționeze cu bună-credință și să propună termeni și condiții contractuale echilibrate.

Clauzele 21.3 și 22.3 din modelul de contract sunt inechitabile, context în care reclamanta solicită Consiliului să dispună:

- fie modificarea lor, în sensul eliminării daunelor-interese solicitate de către autoritatea contractantă;
- fie introducerea în contract a posibilității furnizorului promitent ca, în cazul neachitării la termen a facturilor de către autoritatea contractantă, să poată pretinde daune-interese în cuantum de 25% din valoarea facturilor neachitate, pe lângă procentul de 0,02% pe zi de întârziere aplicat la valoarea neachitată.

În punctul său de vedere nr. 5801/20.03.2015 asupra contestației, înregistrat la Consiliu cu nr. 4091/24.03.2015, autoritatea contractantă susține, în apărare, că cele două clauze criticate sunt în concordanță cu legea și realitatea faptică din momentul începerii derulării contractului.

Clauza 21.3 are în vedere celelalte clauze contractuale, în integralitatea lor, reglementând și cadrul în care își va produce efectele. Furnizorul are, pe lângă obligația furnizării produselor, o serie de alte obligații (confidențialitate, proprietate intelectuală, ambalare și marcare, polița de asigurare, transport, calitatea produselor, termen de valabilitate etc).

La clauza 22.3. se prevede situația cea mai des întâlnită în derularea contractelor, dar și cel mai des încălcată de către furnizori, și anume aceea a obligației de a furniza produsele în timp util, pentru a nu pune în pericol viața pacienților, din lipsa medicamentelor. Prevederile clauzei sunt explicite și exprese, în sensul că autoritatea are în vedere situația nerespectării termenului de furnizare, situație în care "are dreptul de a aplica cumulativ următoarele sancțiuni [...]". De aici reiese că, în funcție de gravitatea culpei operatorului economic, autoritatea va decide sancțiunea care urmează a fi aplicată.

Din examinarea coroborată a materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, după verificarea din oficiu a competenței generale, materiale și teritoriale, potrivit art. 131 alin. (1) C. proc. civ., și după deliberare, Consiliul reține că, prin anunțul de participare nr. ..., publicat în Sistemul Electronic de Achiziții

Publice – SEAP la 27.02.2015, autoritatea contractantă S... a inițiat o procedură de licitație deschisă, cu etapă finală de licitație electronică, în vederea achiziționării de diverse medicamente, grupate în 71 de loturi, achiziție estimată valoric la 1.289.994,02 lei, fără TVA. Documentația de atribuire a fost postată în SEAP la 27.02.2015, alături de anunțul de participare. Ulterior consultării acestei documentații, considerând că pct. 21.3 și 22.3 din modelul de contract subsecvent de achiziție publică, parte integrantă a documentației de atribuire, sunt inechitabile și contravin dispozițiilor legale, SC ... SRL le-a atacat în termenul legal la Consiliu, prin contestația care formează obiectul prezentei cauze.

Asupra aspectelor sesizate de petentă, Consiliul constată că, în cele opt pagini ale modelului de contract subsecvent de achiziție publică aferent procedurii de atribuire, autoritatea contractantă a inclus, între altele, următoarele clauze:

"21. - Întârzieri în îndeplinirea contractului

21.1. - Furnizorul are obligația de a îndeplini contractul de furnizare conform art. 12 din prezentul contract.

21.2. - Dacă pe parcursul îndeplinirii contractului furnizorul nu respectă termenul de livrare, acesta are obligația de a notifica, cu minim 24 de ore înainte de data următoarei livrări, achizitorului; Modificarea datei/periodelor de furnizare asumate în formularul de comanda se face cu acordul părților, prin act adițional.

21.3. - Cu excepția prevederilor clauzei 25 și în afara cazului în care achizitorul este de acord cu o prelungire conform clauzei 21.2, o întârziere în îndeplinirea contractului dă dreptul achizitorului de a denunța unilateral contractul, și de a aplica penalizările prevăzute la 22.1 și de a pretinde plata daunelor-interese în cuantum de 25 % din valoarea aferentă cantității rămase de livrat.

22. - Penalități, daune-interese

22.1. - În cazul în care, din vina sa exclusivă, furnizorul nu reușește să își îndeplinească obligațiile asumate prin contract, achizitorul are dreptul de a deduce din prețul contractului, ca penalități, o sumă echivalentă cu o cotă procentuală din prețul contractului.

22.2. - În cazul în care achizitorul nu onorează facturile în termenul prevăzut la clauza 17.1, acesta are obligația de a plăti, ca penalități, o sumă echivalentă cu o cotă procentuală din plata neefectuată. Cota procentuală este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere, până la îndeplinirea efectivă a obligațiilor, cu excepția prevederilor clauzei 22.2, în cazul în care furnizorul nu respectă termenul de notificare.

22.3. - În cazul în care furnizorul din vina sa exclusivă nu își îndeplinește obligațiile privind furnizarea produselor asumate prin contract, achizitorul are dreptul de a aplica cumulativ următoarele sancțiuni: - daune interese 25%; - denunțarea unilaterală a contractului; din suma aferentă cantității de marfa nelivrată, o cotă procentuală de 0.02% pe zi de întârziere, până la momentul executării efective a obligației."

iar contestatorul se plânge de cele de la pct. 21.3 și 22.3, care instituie drepturi pentru autoritatea contractantă, în detrimentul furnizorului, în cazul în care acesta nu își îndeplinește întocmai obligațiile contractuale.

Reprezentând un contract de furnizare (art. 5 din ordonanță, art. 1.765 și 1.650 C. civ), principalele obligații care revin părților sunt cele de a livra produsele contractate (furnizorul) și de a plăti costul acestora (autoritatea contractantă), în condițiile de detaliu

stabilite prin înțelegerea contractuală. În acest sens, la pct. 2.1 și 2.2 se prevede:

"2.1. - Furnizorul se obligă să livreze Spitalului Clinic de Recuperare ... pe baza de comanda ferma produsele adjuocate prin licitație deschisă _____ în conformitate cu obligațiile asumate prin prezentul contract

2.2. - S... în calitate de achizitor se obligă să plătească furnizorului prețul convenit pentru îndeplinirea contractului de furnizare produse."

Vizavi de clauzele contractuale care o nemulțumesc pe reclamantă, este de subliniat că orice contract de achiziție publică este un contract administrativ, nu unul comercial (civil), în lumina definiției contractului de achiziție publică și a Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Fiind un contract cu ajutorul căruia administrația publică (sau entitățile asimilate) își realizează o parte din sarcinile sale, avându-se în vedere și obiectul său, se consideră că regimul juridic aplicabil contractelor administrative este unul exorbitant, de drept public. Prerogativele de putere publică ale administrației au la bază faptul că administrația încheie contractul în scopul de a satisface un interes general. În virtutea acestor prerogative, administrația are posibilitatea de a impune clauze exorbitante în contract, de a controla modul de executare a contractului și de a dispune rezilierea contractului atunci când interesul public nu mai primește prin executarea contractului o satisfacție completă și continuă.

Orice contract cu o autoritate publică centrală sau locală cuprinde clauze ce pot fi considerate exorbitante pentru particulari, dată fiind calitatea aparte a beneficiarului și destinația vizând interesul public a contractului. În consecință, și contractele de achiziție publică presupun anumite rigori pe care trebuie să le accepte cei care doresc să se implice într-o relație contractuală cu statul sau entitățile sale publice. Nimic nu oprește contestatorul să nu participe la licitația în curs dacă nu dorește să își asume clauzele exorbitante pe care le presupune orice contract administrativ, cum sunt cele enumerate la art. 2 lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în rândul cărora se situează și contractele de achiziție publică. Aceeași lege organică a contenciosului administrativ instituie regula conform căreia principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public.

La art. 1.350 C. civ. se prevede că orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat, iar atunci când, fără justificare, nu își îndeplinește această îndatorire, persoana este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii.

În speță, pentru a se asigura că furnizorul își va îndeplini întocmai obligațiile asumate, în special în ceea ce privește respectarea termenelor de livrare a medicamentelor ce fac obiectul contractului, autoritatea a prevăzut sancțiunea plății de către

furnizorul culpabil a unor daune-interese în cuantum de 25% din valoarea aferentă cantității de medicamente rămase de livrat. Această sancțiune nu își găsește aplicare și în cazul în care autoritatea beneficiară nu își execută la termen obligația de plată a produselor, context în care operatorul contestator solicită fie eliminarea obligației de plată a daunelor-interese către autoritatea contractantă, fie extinderea acestei obligații și la cazul neachitării la termen a facturilor de către autoritate.

Consiliul apreciază că diferența de tratament între părțile contractuale, constând în suportarea de daune-interese doar de către una dintre ele, respectiv de către furnizor, este, într-adevăr, inechitabilă, tulbură echilibrul contractual și nu are suport legal. Astfel, este de remarcat că, prin modelul de contract, autoritatea își rezervă dreptul de a beneficia de daune-interese în cuantum de 25% de la furnizorul care nu reușește să livreze la timp medicamentele, în vreme ce acestui furnizor nu îi este recunoscut dreptul de a beneficia de daune-interese similare atunci când însăși autoritatea nu efectuează plățile la termen.

Dreptul de a percepe daune-interese acordat doar uneia dintre părți, în cauză autorității contractante, generează un dezechilibru al sarcinilor contractuale, mai cu seamă că aceste despăgubiri predeterminate sunt substanțiale – 25% din valoarea medicamentelor rămase de livrat.

Fiind unidirecționale, clauzele de la pct. 21.3 și 22.3 rup echilibrul contractual dintre părțile contractante, intrând în sfera clauzelor abuzive, astfel cum sunt ele definite la art. 12 din Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante – practica sau clauza contractuală prin care se stabilește în mod vădit inechitabil, în raport cu creditorul, termenul de plată, nivelul dobânzii pentru plata întârziată sau al daunelor-interese suplimentare este considerată abuzivă. În plus, Legea nr. 72/2013 statuează expres dreptul furnizorului creditor de a beneficia și el de daune-interese:

- art. 9 (Cheltuieli pentru recuperarea creanței): "Creditorul poate pretinde daune-interese pentru toate cheltuielile făcute pentru recuperarea creanței, în condițiile neexecutării la timp a obligației de plată de către debitor."

- art. 10 (Daune-interese minimale):

"(1) Fără a aduce atingere drepturilor prevăzute la [art. 9](#), dacă sunt întrunite condițiile întârzierii la plată, creditorul poate pretinde debitorului plata contravalorii în lei la data plății a sumei de 40 euro, reprezentând daune-interese suplimentare minimale.

(2) Obligația de plată a sumei prevăzute la alin. (1) este scadentă de la data la care curge dobânda penalizatoare, potrivit prevederilor art. 3 alin. [\(2\)](#) și [\(3\)](#) sau, după caz, ale art. 8 [alin. \(2\)](#).

(3) Suma prevăzută la alin. (1) este suplimentară cheltuielilor aferente unei eventuale proceduri de executare silită."

În consecință, clauzele analizate se vădesc a fi abuzive prin prisma faptului că doar autoritatea este cea care poate beneficia de daune-interese, în vreme ce ea este exonerată de la orice dezdăunare cu titlu similar prin modelul de contract. Important de reținut este și că art. 14 lit. e) din Legea nr. 72/2013 califică drept abuzive, nefiind necesară verificarea existenței circumstanțelor prevăzute la art. 13 sau a altor circumstanțe specifice cauzei, clauzele contractuale care elimină posibilitatea plății de daune-interese suplimentare. În speța de față, după cum s-a constatat, nu numai că nu sunt trecute în contract daunele-interese minimale în sarcina autorității, dar nici nu se face vorbire de vreo posibilitate a plății de daune-interese suplimentare (pentru una sau ambele părți).

De altminteri, dreptul furnizorului de a primi daune-interese de la autoritate pentru faptele ei vătămătoare este reglementat (implicit) și de art. 1.530 C. civ. – "Creditorul are dreptul la daune-interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat și care este consecința directă și necesară a neexecutării fără justificare sau, după caz, culpabile a obligației." Art. 1.516 alin. (1) din același cod consacră dreptul creditorului la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației de către debitor, în caz contrar acesta din urmă fiind ținut să-i plătească daune-interese.

Cu titlu colateral, însă utilă înțelegerii rațiunii soluției din speță, Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată, în Lista cuprinzând clauzele considerate ca fiind abuzive, la lit. r), atribuie caracterul de astfel de clauză celei care permite profesionistului obținerea unor sume de bani de la consumator, în cazul neexecutării sau finalizării contractului de către acesta din urmă, fără a prevedea existența compensațiilor în sumă echivalentă și pentru consumator, în cazul neexecutării contractului de către profesionist.

După cum s-a arătat în paginile anterioare, orice contract cu o entitate publică cuprinde clauze ce pot fi considerate exorbitante pentru particulari, dată fiind calitatea aparte a beneficiarului și destinația vizând interesul public a contractului, însă aceste clauze nu trebuie să excedă limitelor legii, intrând în sfera celor abuzive.

Operatorul economic reclamant se găsește într-o situație de inferioritate față de autoritatea achizitoare în ceea ce privește puterea de negociere a modelului de contract, situație care îl conduce la adeziunea la condițiile redactate în prealabil de către autoritate, fără a putea exercita o influență asupra conținutului acestora în absența inițierii unui demers litigios. Dispozițiile imperative ale Legii nr. 72/2013 urmăresc, între altele, să substituie echilibrul formal pe care îl instituie contractul între drepturile și obligațiile cocontractanților printr-un echilibru real, de natură să

restabilească egalitatea dintre aceste părți. *Mutatis mutandis*, este de observat și poziția favorabilă părții dependente/constrânse a Curții de Justiție a Uniunii Europene în domeniul clauzelor abuzive (de pildă: Hotărârea din 27 iunie 2000, Océano Grupo Editorial și Salvat Editores, C-240/98 și C-244/98, Rec., p. I-4941, Hotărârea din 26 octombrie 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Rec., p. I-10421, Hotărârea din 6 octombrie 2009, Asturcom Telecomunicaciones, C-40/08, Rep., p. I-9579, Hotărârea Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid, C-484/08, EU:C:2010:309, precum și Hotărârea din 14 iunie 2012, Banco Español de Crédito, C-618/10, ECLI:EU:C:2012:349).

Astfel fiind, dacă S... urmărește să obțină de la furnizorul contractant daune-interese de 25% din valoarea mărfurilor rămase de livrat, atunci trebuie să admită că și furnizorul beneficiază de un drept corespunzător, respectiv de a încasa de la autoritate daune-interese de 25% din valoarea mărfurilor livrate acesteia și neachitate la timp. Prin urmare, clauzele contractuale care reglementează partea îndreptățită la daune-interese trebuie revizuite, pentru a se asigura echilibrul contractual între obligațiile ce revin furnizorului și beneficiarului, precum și pentru corelarea lor cu dispozițiile legale în vigoare. Pe de altă parte, în acest fel se elimină efectul descurajator pe care îl au clauzele examinate asupra potențialilor furnizori în a participa la licitație, respectiv se dă eficiență principiului concurenței reale (deschiderea pieței), interesul legiuitorului și al oricărei autorități contractante trebuind să fie acela ca la procedură să participe cât mai mulți operatori economici, dintre ofertele cărora să fie aleasă cea care răspunde cel mai bine necesităților autorității.

Urmând aceeași linie de gândire, în jurisprudența națională s-a reținut că este nelegală clauza contractuală potrivit căreia autorității contractante nu i se vor percepe penalități în cazul depășirii termenului de plată a produselor furnizate, soluție ce poate fi adaptată și la circumstanțele speței aflate pe rol. Curtea de Apel Cluj, Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 322 din 28 ianuarie 2011:

"Prin decizia Consiliului nr. 3935 din 28 iunie 2010 s-a admis în parte contestația și s-a dispus modificarea documentației de atribuire prin eliminarea clauzei obligatorii din proiectul de contract, potrivit căreia autorității contractante nu i se vor percepe penalități în cazul depășirii termenului de plată a produselor furnizate, și înlocuirea acesteia cu sintagma „în cazul depășirii acestui termen se vor aplica dobânzile legale”. S-a respins ca nefondată solicitarea contestatoarei privitoare la înserarea unui quantum de penalități de 0,1% pe zi de întârziere în executarea obligațiilor de furnizare a produselor și de efectuarea plății.

Pentru a hotărî astfel, Consiliul a reținut că, prin impunerea clauzei contractuale criticate, autoritatea contractantă încalcă principiul recunoașterii reciproce, iar prin inexistența unor clauze contractuale care să angajeze răspunderea contractuală a acesteia se încalcă și principiul asumării răspunderii, principii ce guvernează procedurile de achiziție publică.

Analizând plângerea formulată de autoritatea contractantă, curtea reține că, clarificarea impusă prin decizia Consiliului proiectului de contract va determina evitarea unor litigii pentru viitor. Clauza contractuală, în modul în care a fost reformulată de către Consiliu, elimină orice îndoială cu privire la limitele obligațiilor asumate de către părți și restabilește echilibrul contractual dintre acestea. Este preferabil să existe o dispoziție clară în contract, de asumare a răspunderii, pentru a se preveni eventuale litigii în viitor.

În același timp, clauza contractuală reformulată este întemeiată pe dispozițiile legale (art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești)."

În lumina celor expuse, Consiliul consideră că este necesar ca autoritatea să pună de acord clauzele 21.3 și 22.3 din modelul de contract subsecvent de achiziție publică, parte integrantă a documentației de atribuire, cu argumentele reținute mai sus, astfel încât documentația să răspundă exigențelor de legalitate, echitate și de informare corectă a operatorilor economici. Aceasta fiind situația faptică și de drept, reținută în urma cercetării întreprinse în prezenta cauză, în temeiul art. 278 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, Consiliul va admite contestația SC ... SRL nr. 457/04.03.2015, în contradictoriu cu S..., și va obliga autoritatea contractantă să aducă remediile necesare în privința documentației de atribuire, conform motivării de mai sus.

Actul de remediere a documentației va fi postat de autoritate în SEAP, înainte de actuala data limită de depunere a ofertelor, pentru a fi adus la cunoștința operatorilor economici interesați.

Redactată în patru exemplare, conține nouă pagini.

PREȘEDINTE COMPLET,

...

MEMBRU,

...

MEMBRU,

...